

Arrest

nr. 217 380 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kayts, Jaffna. U zou daar ook uw ganse leven blijven wonen, alvorens u in 2015 richting Kilinochchi zou trekken. U had zelf nooit enige politieke sympathieën en was nooit betrokken bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tjigers genoemd). Uw broer had wel banden met hen, werkte sinds 1995 als arbeider voor de LTTE en sloot zich uiteindelijk na 2002 definitief aan bij de Tamiltijgers. Na de oorlog zou hij sinds 2009 in een kamp verblijven, maar werd in 2011 toch vrijgelaten.

U zou mede omwille van zijn banden met de LTTE problemen krijgen en uiteindelijk ook Sri Lanka ontvluchten. Zo opende u in Jaffna samen met een vennoot een winkel, maar omdat de samenwerking nogal moeizaam verliep besloot u uw eigen winkel te openen. Uw zaak zou echter floreren, waardoor uw voormalige vennoot in 2006-2007 problemen begon te veroorzaken. Zo liet hij via zijn familielid, die banden had met de politieke partij EPDP (Eelam People's Democratic Party), uw vergunning blokkeren. Bovendien beschuldigde hij u uit een LTTE-familie te komen en kwam het leger hierdoor regelmatig geld van u eisen. Zo kwamen ze regelmatig op bezoek en dreigden zij ermee u te arresteren indien u hen niet betaalde. U betaalde hen 3 lakh, maar zonder resultaat. Opnieuw vroegen zij u om geld en opnieuw vielen uw voormalige vennoot, samen met leden van de EPDP en het leger u lastig. U zag geen andere oplossing dan tijdelijk met uw bedrijf te stoppen en zou gedurende één jaar tuinieren. In november 2014 werd uw broer echter opnieuw gearresteerd en dreigde men ermee hem naar het detentiecentrum te sturen indien hij niet betaalde. U zou uiteindelijk zelf 15 lakh betalen waarop uw broer na drie dagen werd vrijgelaten. Op 6 februari 2015 besloot uw broer Sri Lanka te verlaten en reisde hij met behulp van zijn eigen paspoort richting Frankrijk. Na het vertrek van uw broer bleven uw eigen problemen echter aanhouden en toen men uiteindelijk in 2015 zelfs naar uw privéadres zou komen had u er de buik van vol en verhuisde u richting Kilinochchi. Daar aangekomen zouden uw problemen opnieuw starten en werd u door de autoriteiten benaderd om zijn verblijfplaats te verklappen. U gaf hen uiteindelijk opnieuw 5 lakh in de hoop met rust gelaten te worden, maar tevergeefs. Opnieuw kwam het leger regelmatig naar uw winkel, ditmaal in Kilinochchi, en opnieuw eisten zij geld van u. Uw vrouw had er genoeg van en dreigde ermee richting de Human Rights Commission te stappen. De volgende dag kreeg u thuis het bezoek van een witte bestelwagen en besepte u dat iets ergs stond te gebeuren. U vluchtte uit het huis en spendeerde de nacht bij de burens. U trok daarop naar Mulangavil, waar één van uw klanten woonde en legde hem de situatie uit. Hij zou een smokkelaar regelen en op 21 maart 2018 verliet u uiteindelijk met behulp van uw eigen paspoort Sri Lanka. U reisde via India naar Nigeria waar u zo'n vijf tot zes maanden zou verblijven alvorens richting Accra te trekken. U bleef er vier à vijf maanden, nam nadien met behulp van een vals Italiaans paspoort het vliegtuig richting België, waar u bij aankomst op de luchthaven van Zaventem op 9 januari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende kopieën neer: uw identiteitskaart en geboorteakte, de eerste pagina van uw paspoort, uw rijbewijs, de identiteitskaart en geboorteakte van uw vrouw, de geboorteaktes van uw dochters, een huwelijksakte, een familiekaart en 'family form', een verblijfskaart voor Jaffna, verkiezingskaarten, verschillende documenten in verband met uw winkel (licenties, uittreksels vakbond, toelating om te reizen), een document met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming van uw broer in Frankrijk, zijn verblijfskaart in Frankrijk, twee foto's en een algemeen nieuwsbericht met betrekking tot uw regio.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel begin van bewijs van identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 16 januari 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel een kopie neer van uw identiteitskaart en geboorteakte, al kunnen dergelijke kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt. Evenzeer legde u slechts kopieën neer van de identiteitskaarten en/of geboorteaktes van uw gezin, waardoor ook hier weinig bewijswaarde aan kon worden toegekend. Dient nog te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie bovendien blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Hoe dan ook, u gevraagd waar zich de originelen zouden bevinden stelde u dat deze in Sri Lanka waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, dd. 29 januari 2019, p. 3). **Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Ten tweede kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. Vooreerst legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...), waardoor u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op uw eventuele vertrek uit Sri Lanka en de route die u zou hebben afgelegd. Uw originele paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving van deze reisweg legde u niet neer en u hiernaar gevraagd antwoordde u nogal stereotiep dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. U hebt het verlies van dit paspoort echter nooit aangegeven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering is. Bovendien rijst hierdoor het vermoeden dat u uw paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met u verklaringen. U legde dan wel een kopie neer van de eerste pagina van uw paspoort, doch daargelaten dit slechts een kopie betreft en deze altijd onderhevig kan zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, biedt zulks geen inzicht in mogelijke in- en uitreisstempels (CGVS, p. 3-5). Evenmin geeft dit stuk enig uitsluitel over uw werkelijke moment van vertrek uit Sri Lanka, te meer dit paspoort reeds in 2010 werd uitgegeven. Hoe dan ook kon u ook over uw verdere reisweg niet overtuigen. Zo verklaarde u via Bombay richting Nigeria te zijn gevlogen en aldaar meer dan vijf maanden te hebben verbleven. U had echter geen idee waar in Nigeria u zou hebben verbleven en kon het niet beter omschrijven dan: "Ik weet niet waar in Nigeria" en "(...) maar zag donkergekleurde mensen". U stelde bovendien vreemd genoeg vijf à zes maanden in een kamer te hebben gezeten zonder ook nog maar één keer buiten te zijn gekomen, hetgeen toch weinig geloofwaardig lijkt. In ieder geval, u zou verder richting "een land Accra" zijn gereisd, maar had verder geen enkel idee welke luchthavens u allemaal zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 21-22). **Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg overtuigen allerminst en doen vermoeden dat u op een andere manier, een ander moment, via een andere weg en wellicht met andere documenten hebt gereisd dan u wil doen uitschijnen.**

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Immers dient vooreerst te worden gewezen op een opvallende discrepantie tussen uw verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Zo werd u ten aanzien van de DVZ gevraagd waarom u Sri Lanka zou hebben verlaten, waarop u meteen zou verwijzen naar uw broer, diens rol bij de LTTE en de problemen die hieruit voortvloeiden. Vreemd genoeg antwoordde u, toen u dezelfde vraag werd gesteld door het CGVS, dat u problemen had met uw "business", u in een conflict zou hebben gelegen met uw vennoot, deze banden had met de EPDP en u ook met hen problemen zou kennen. Pas daarna zou u verwijzen naar de rol van uw broer in de LTTE. U erop gewezen dat u eigenlijk van deze problemen met uw "business" ten aanzien van de DVZ geen melding had gemaakt, antwoordde u bovendien weinig afdoend dat uw broer de reden was dat u het land verliet, maar uw vennoot de reden dat u verhuisde richting Kilinochchi. Waarom u dan wel deze problemen zou aanhalen ten aanzien van het CGVS, wanneer u exact dezelfde vraag werd gesteld en niet ten aanzien van de DVZ is niet duidelijk. Te meer u nadien nog uitdrukkelijk werd gevraagd of de problemen in Jaffna dan niets te maken had met het lidmaatschap van uw broer en u hierop bevestigde dat dat wel het geval is, raakt uw bewering kant noch wal. Dergelijke discrepanties tussen uw verklaringen tasten uw geloofwaardigheid reeds een eerste keer ernstig aan (CGVS, p. 16-17).

In ieder geval, u beweerde aldus (deels) problemen te kennen in Sri Lanka wegens het lidmaatschap van uw broer bij de LTTE, al hebt u dergelijke betrokkenheid bij de LTTE geenszins aannemelijk weten te maken.

Zo werd u gepolst naar de rol van uw broer bij de LTTE, maar kon u hierover eigenlijk amper iets vertellen. Zo stelde u enkel dat hij 1995 ging werken voor hen en in 2002 (of 2003) lid werd en gevraagd naar zijn activiteiten vatte u die nogal kort samen: "Hij was in de intelligence division. Hij werkte in LTTE-gebied, later onder legercontrolegebied. En nadat de oorlog voorbij was, zat hij in een kamp. Een legerkamp". U opnieuw de kans geboden meer te vertellen over zijn activiteiten bleef u wederom uiterst vaag en stelde u enkel "Hij moest info verzamelen (en) rapporteren aan LTTE". Dergelijke verklaringen overtuigen geenszins en u hier dan ook op gewezen antwoordde u enkel dat u weinig contact had en aldus niet exact op de hoogte bent van zijn activiteiten. Wat meer is, u stelde dat voorgaand eigenlijk alles is wat u daarover weet. U had verder geen idee wanneer exact hij voor hen begon te werken, noch wist u wanneer exact hij lid werd. Waarom hij lid werd kon u niet beter omschrijven dan "Hij was geïnteresseerd" en welke zijn officiële functie of titel was wist u al helemaal niet. U had geen idee binnen welk onderdeel van de 'Intelligence Division' hij fungeerde, kende bij uitbreiding eigenlijk geen dergelijke subdivisies, noch leek u precies te weten wie zijn overste was. Zo haalde u enkel aan dat hij het vaak had over een zekere "Maleravan Master", maar meer informatie dan "Hij had de leiding over m'n broer", leek u niet te hebben. U stelde (correct) dat Pottu Aman de leider van de inlichtingendienst was, maar wist niet wat zijn echte naam eigenlijk zou zijn. U gevraagd naar de Tamilnaam van uw broer vermeldde u enkel zijn bijnaam, maar welke zijn Tamilnummer was, wist u niet. U had geen idee waar hij zijn training had gekregen, aan welke slagen hij had deelgenomen, noch had u bij uitbreiding eigenlijk iets noemenswaardig over zijn carrière bij de LTTE te melden. Dat u hier amper informatie over zou hebben overtuigt niet. Hoe dan ook bleek uw kennis over de LTTE in het algemeen eerder vaag. Zo wist u niet waarvoor de letters LTTE eigenlijk zouden staan. Wist u u niet wanneer exact de LTTE werd opgericht: "83 of 85" en wist u uitzonderlijk weinig te vertellen over de gewapende strijd in Sri Lanka. U beweerde foutief dat "de oorlog altijd duurde, er geen rust of pauze was", maar stelde dan wel dat er in 2002 een vredesakkoord gold. Of er nadien tussen 2002 en 2006 eigenlijk nog gevochten werd wist u niet en u gepolst naar meer informatie over de strijd antwoordde u enkel: "Ik zat er nooit tussenin". Zo ook wanneer de oorlog in Sri Lanka eindigde wist u niet beter te plaatsen dan: "2009 eindigde het, ik denk april of mei". Dat u dergelijke belangrijke informatie en/of data niet spontaan zou kennen is niet ernstig en is een indicatie dat u destijds niet in Sri Lanka zou hebben verbleven. Wat er ook van zij, u stelde dat uw broer na afloop in een detentiekamp zou verblijven, maar wist slechts één van de drie kampen in de buurt te benoemen. Wie de leider van zijn kamp was wist u niet en wanneer hij werd vrijgelaten wist u niet beter te plaatsen dan "Ik denk 2011". Op de vraag waarom zij eigenlijk zomaar een langdurig dienend LTTE-lid zouden vrijlaten antwoordde u bovendien nogal weinig afdoend dat "Hij werd vrijgelaten met de gedachte dat hij enkel had gewerkt voor de LTTE". Waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat men hem vrijliet omdat hij gehuwd was, is niet duidelijk. In ieder geval, u beweerde dat hij nadien opnieuw zou worden vastgezet door de overheid, maar ook hier kon u dit niet beter plaatsen dan "November 2014". U bovendien gevraagd door wie hij werd gearresteerd antwoordde u: "CID. Leger. CID" en u dan uiteindelijk gevraagd of dat één en hetzelfde is antwoordde u nogal opmerkelijk "De legerdivisie CID". U de kans geboden dit uit te klaren herhaalde u "Ze zeggen leger CID in het algemeen" en erop gewezen dat dit eigenlijk twee aparte entiteiten zijn stelde u enkel "We noemden ze leger CID", hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Wat er ook van zij, u gepolst wat men verwachtte van uw broer antwoordde u dat men wist dat hij een LTTE'er was en men hem chanteerde. Doch waarom men uw broer in 2011 zomaar zou vrijlaten om later in 2014 om dezelfde reden opnieuw op te sluiten, leek ook u niet te kunnen verklaren (CGVS, p. 10-15).

Tot slot verklaarde u zelf, mede door het lidmaatschap van uw broer, problemen te hebben ondervonden in Sri Lanka, doch bleken ook deze weinig overtuigend. Zo werd u gevraagd wanneer uw problemen startten, maar kon u deze niet beter plaatsen dan "2006-2007", hetgeen een eerder ruime schatting is. U stelde verder dat uw vennoot banden had met de EPDP en u dan ook gevraagd waarvoor EPDP zou staan, moest u het antwoord schuldig blijven, daar u enkel de Tamilversie hiervan kende. U bovendien gevraagd wie de mensen van de EPDP waren die langskwamen antwoordde u nogal summier "Kandan", maar slaagde u er verder niet in ook nog maar één persoon bij naam te noemen. Evenmin wist u ook nog maar één iets noemenswaardigs over deze Kandan te vertellen. U stelde verder hen 3 lekhs te hebben betaald in de hoop dat zij u zouden gerust laten, doch u erop gewezen dat u dit ten aanzien van de DVZ leek te zijn vergeten, antwoordde u opnieuw nogal weinig overtuigend dat "dat probleem gebeurde in Jaffna". In ieder geval, u meldde nadien richting Kilinochchi te zijn verhuisd en beweerde ook daar te worden lastiggevalen, al bleek ook dit weinig aannemelijk. Zo vertelde u opnieuw te worden afgeperst, doch u gepolst wanneer dit was kon u dit niet beter plaatsen dan "2017. November". Wanneer exact, wist u niet. U meende dat men nadien nogmaals geld zou komen vragen, maar slaagde er ook hier niet in dit beter te plaatsen dan "Januari 2018". Hoe dan ook, u zou verder beweren dat men op 20 februari 2018 naar uw huis kwam, doch waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat dit in januari plaatsvond is niet duidelijk.

U hier op gewezen, ontweek u echter de vraag en stelde u enkel dat “de bestelwagen op 21 februari kwam”, hetgeen niet overtuigt. In ieder geval, wie langskwam kon u niet beter omschrijven dan “het leger”, maar wie ze waren wist u niet (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5 & CGVS, p. 16-20). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid compleet. Bovendien is het bijzonder opvallend dat ofschoon u beweerde dat de problemen reeds even zouden duren, u alsnog ettelijke jaren zou wachten alvorens Sri Lanka te laten. Dat u overigens nooit hulp zou hebben gezocht, doch meteen de drastische beslissing zou nemen uw land te verlaten, doet vermoeden dat er andere motieven aan de grond van uw vertrek zouden liggen. Dient nog te worden toegevoegd dat u eigenlijk geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw eigen problemen, die van uw broer of diens lidmaatschap van de LTTE, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering.

Ten vierde wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Hoe dan ook legde u slechts kopieën neer en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan mogelijk knipen plakwerk waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden gegarandeerd. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Sri Lankaanse documenten wegens de hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, hetgeen de bewijswaarde ervan verder ondermijnt. De documenten met betrekking tot uw verblijf en werk in Jaffna, de toelating om te reizen alsook alle documenten in verband met uw winkel zouden hoogstens uw herkomst en beroepsactiviteiten staven, doch niets meer. Wat betreft het document met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming van uw broer dient dan weer te worden opgemerkt dat u geenszins enige familieband hebt weten aan te tonen met de persoon in kwestie. Bovendien maken dergelijke stukken nergens melding om welke reden dan ook deze persoon internationale bescherming werd toegekend. Het CGVS wenst hoe dan ook te benadrukken dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht en dient beoordeeld te worden op zijn eigen merites. Het algemene nieuwsbericht is onvoldoende om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van *"de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 (Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet)) en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen"*; *"artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen) en 18 (recht op asiel) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009 iuncto artikel 15, b) van voormelde richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad"*.

Verzoeker benadrukt dat het interview in het Tamil gevoerd werd en verwijst naar stuk nr. 5 gevoegd bij het verzoekschrift. Hij geeft aan dat verwerende partij hiermee een sterke en overtuigende indicatie heeft dat verzoeker Tamil is. Tevens wijst verzoeker er op dat verwerende partij de nood aan internationale bescherming onderzocht heeft ten opzichte van Sri Lanka waarmee zij impliciet maar zeker aangeeft dat verzoeker de Sri Lankaanse nationaliteit heeft.

Verzoeker erkent dat hij slecht een kopie van zijn paspoort heeft neergelegd, maar wijst er op dat deze kopie een uniek identificatienummer heeft dat controleerbaar is. Verzoeker vervolgt als volgt: *"Verwerende partij heeft de gewoonte om in andere dossiers de controle van het paspoort door te voeren en er is geen redenen voorhanden of gegeven die aantoont dat verwerende partij tegen de zorgvuldigheidsregel die zij haarzelf oplegt niet in casu zou moeten of kunnen respecteren dat wil zeggen in het bijzondere geval van verzoekende partij zou mogen afwijken zonder motief van het beginsel patere legem quam ipse fecisti."*

Verzoeker geeft te kennen dat hij ook niet verbergt dat hij zijn vernieuwde paspoort van 2010 niet gebruikte om in 2014 tweemaal naar India te gaan. Hij verwijst hiertoe naar p. 6 en 22 van het gehoorverslag van het CGVS van 4 februari 2019.

Onder verwijzing van de UNHCR Guide des procédures voert verzoeker aan dat verwerende partij de wettelijke opdracht heeft om de pertinente feiten vast te stellen en deze in het licht van de nood aan internationale bescherming te beoordelen.

Hieruit volgt luidens verzoeker dat verwerende partij wel degelijk gehouden bleef tot de controle middels de haar beschikbare middelen om op grond van het uniek paspoortnummer vast te stellen dat verzoeker inderdaad twee maal het paspoort eerder gebruikte (zie gehoorverslag van het CGVS van 4 februari 2019, p. 6) en op 21 maart 2018 Sri Lanka verliet (zie gehoorverslag van het CGVS van 4 februari 2019, p. 7).

Verder stipt verzoeker aan dat verwerende partij weet dat hij op 9 januari 2019 op Zaventem werd aangehouden nadat hij uit Accra met de vlucht nr. SN278 aankwam. Verzoeker verwijst naar stuk nr. 6 gevoegd bij het verzoekschrift.

Volgens verzoeker heeft verwerende partij om voorgaande redenen redelijkerwijze geen reden om te twifelen aan zijn oprechtheid en om aan te nemen dat verzoeker zijn identiteit of reisweg probeert te verhullen.

Verzoeker benadrukt dat hij voor hij zijn land van herkomst verliet, een intern vluchtalternatief gezocht heeft door naar Kilinochchi te verhuizen, maar heeft moeten vaststellen dat dit niet voldeed. Verzoeker verwijst naar de kaart gevoegd bij het verzoekschrift (stuk 3).

Verzoeker verwijst naar een artikel van Freedom House stelt hierbij het volgende: *"Freedom House rapporteert dat de 26-jarige burgeroorlog die in 2009 eindigde tot op vandaag nog steeds ernstige gevolgen meebrengt: de mechanismen nodig om de overgang naar een vreedzame maatschappij mogelijk te maken zijn nog niet in plaats Freedom House, Freedom in the World 2 018 - Sri Lanka, 5*

april 2018, <https://www.refworld.org/docid/5ad85789a.html>, met als gevolg dat politie en veiligheidsdiensten zich schuldig maken aan mishandelingen waaronder arbitraire vasthoudingen, wederechterlijke executies, gedwongen verdwijningen, verkrachting bij bewaarnemingen, foltering en verlengde detentie zonder procès van vooral Tamils (Freedom House, *ibidem*, p. 6/8) en straffeloze corruptie (Freedom House, *ibidem*, p. 3/8). Zelfs etnische zuivering ("diluting Tamil dominance [in the north and east areas]" en "displacement") komt voor (Freedom House, *ibidem*, p. 4/8)."

Verzoeker licht toe dat hij zo in de hiervoor geschetste en gedocumenteerde omstandigheden slachtoffer van de vervolgingen door politie en leger werd omdat zijn broer Tamiltijger was. Verzoeker meent op basis van onafhankelijke bronnen aan te tonen dat zijn verhaal aannemelijk is en overeen komt met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek. Het motief dat de oorlog tussen Tamiltijgers en Sri Lankaanse leger in 2009 beëindigd en vergeten is en daarmee geen gevolgen meer voor verzoeker kan hebben, is hiermee luidens verzoeker kennelijk onjuist.

Verder stelt verzoeker dat er geen tegenstelling voorhanden is indien hij voor de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verhaal chronologisch samenvattend verteld en voor verwerende partij omgekeerd chronologisch verteld (eerst de problemen met ex-zakenpartner die het feit dat de broer Tamiltijger was misbruikt ten voordele van zichzelf en corrupte politie en leger).

Voorts geeft verzoeker aan dat de Tamilstrijd werd beschermd door schuilnamen en geheimzinnigheid en dat in die context niet redelijkerwijze verwacht kan worden dat zijn broer openlijk zal spreken over zijn engagement bij de Tamiltijgers en de organisatie en operaties van Tamils in gevaar brengen. Evenzeer acht verzoeker het niet redelijk dat verwerende partij verwacht dat de politie en het leger een ontvangstbewijs voor het omkoopgeld aan verzoeker gaven opdat hij dit aan verwerende partij zou kunnen voorleggen tot staving van zijn verhaal. Dit is naar mening van verzoeker een bevredigende verklaring voor het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen.

Luidens verzoeker voldoet hij aan zijn bewijsplicht in de zin van artikel 48/6 "van de Immigratiewet van 15 december 1980".

Voorts geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting weer aangaande de motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen of te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden de volgende stavingsstukken gevoegd: een UNHCR aanwezigheidskaart van 2012 (stuk 3), een uittreksel uit het artikel "Freedom in the World 2018 – Sri Lanka" van 5 april 2018 (stuk 4), de eerste pagina van de notities van het persoonlijk onderhoud op 4 februari 2019 (stuk 5), de terugkeerbeslissing van 9 januari 2019 (stuk 6).

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Waar verzoeker in het verzoekschrift een schending van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aanvoert, dat stelt: *“Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.”*, merkt de Raad op dat artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 slechts bevestigt. In kader van huidig beroep zal worden nagegaan indien verzoeker voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.

2.4.2. Verzoeker voert aan zijn land van herkomst, Sri Lanka, te zijn ontvlucht wegens een vrees voor vervolging omwille van de gevolgen voor hem, van de banden die zijn broer had met de LTTE en omwille van een conflict met zijn voormalige vennoot die hem valselijk beschuldigt zelf banden te hebben met de LTTE. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn vluchtmotieven. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker geen enkel origineel begin van bewijs van identiteit neerlegt, (ii) geen enkel geloof kan gehecht worden aan zijn beweerde reisweg, (iii) verzoekers geloofwaardigheid volledig ondermijnd wordt door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen zijn relaas, (iv) de oorlog in Sri Lanka tussen de LTTE en het Sri Lankaans leger in 2009 ten einde kwam en het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, en (v) de door verzoeker neergelegde documenten niet vermogen bovenstaande appreciatie om te buigen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 11 februari 2019, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat

verzoeker geenszins aantoont een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen

2.4.4. Voorop dient samen met de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, terwijl hij hiervoor geen aanneembare verklaring heeft. Verzoeker legde ter onderbouwing van zijn identiteit enkel kopieën voor van een Sri Lankaanse identiteitskaart en geboortakte van hem en zijn gezin. Omdat van deze fotokopieën - welke gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk - de authenticiteit niet kan worden vastgesteld, heeft verzoeker de door hem gestelde identiteit niet aangetoond. Bovendien blijkt uit informatie vervat in het administratief dossier dat allerhande documenten in Sri Lanka wegens hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen verkregen worden of worden nagemaakt.

De Raad merkt op dat het bewijs van identiteit een essentieel element is in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband de originele stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, houdt een negatieve indicatie in en ondermijnt de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas. Verzoeker faalt aldus in zijn medewerkingsplicht in de zin van artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat verzoekers Tamil-origine en Sri Lankaanse nationaliteit niet betwist wordt, doet hieraan geen afbreuk te meer het onderzoek van de vraag om internationale bescherming gevoerd werd op basis van verzoekers verklaring afkomstig te zijn van Sri Lanka. Uit het verzoekschrift kan niet blijken dat hij hiervan afstapt.

2.4.5. Tevens moet worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk neerlegt ter staving van zijn reisweg waardoor hij geen zicht geeft op zijn eventuele vertrek uit Sri Lanka en de route die hij zou hebben afgelegd. De bestreden beslissing duidt op goede gronden het volgende aan: *“Uw originele paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving van deze reisweg legde u niet neer en u hiernaar gevraagd antwoordde u nogal stereotiep dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. U hebt het verlies van dit paspoort echter nooit aangegeven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering is. Bovendien rijst hierdoor het vermoeden dat u uw paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met u verklaringen. U legde dan wel een kopie neer van de eerste pagina van uw paspoort, doch daargelaten dit slechts een kopie betreft en deze altijd onderhevig kan zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, biedt zulks geen inzicht in mogelijke in- en uitreisstempels (CGVS, p. 3-5). Evenmin geeft dit stuk enig uitsluitsel over uw werkelijke moment van vertrek uit Sri Lanka, te meer dit paspoort reeds in 2010 werd uitgegeven. Hoe dan ook kon u ook over uw verdere reisweg niet overtuigen. Zo verklaarde u via Bombay richting Nigeria te zijn gevlogen en aldaar meer dan vijf maanden te hebben verbleven. U had echter geen idee waar in Nigeria u zou hebben verbleven en kon het niet beter omschrijven dan: “Ik weet niet waar in Nigeria” en “(...) maar zag donkergekleurde mensen”. U stelde bovendien vreemd genoeg vijf à zes maanden in een kamer te hebben gezeten zonder ook nog maar één keer buiten te zijn gekomen, hetgeen toch weinig geloofwaardig lijkt. In ieder geval, u zou verder richting “een land Accra” zijn gereisd, maar had verder geen enkel idee welke luchthavens u allemaal zou zijn gepasseerd (CGVS, p. 21-22). Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg overtuigen allerm minst en doen vermoeden dat u op een andere manier, een ander moment, via een andere weg en wellicht met andere documenten hebt gereisd dan u wil doen uitschijnen.”*

Verzoeker voert aan dat de kopie van de eerste pagina van het paspoort een uniek identificatienummer vermeldt dat controleerbaar is en dat verwerende partij ertoe gehouden is aan de hand van dit nummer een onderzoek te voeren of verzoeker inderdaad tweemaal het paspoort eerder gebruikte en of hij daadwerkelijk op 21 maart 2018 Sri Lanka verliet. De Raad kan deze redenering van verzoeker echter bezwaarlijk volgen nu deze pagina een loutere fotokopie betreft waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Verzoeker legt zijn origineel paspoort niet neer. Het stereotiep antwoord dat die door de smokkelaar werd afgenomen, overtuigt de Raad niet temeer verzoeker het verlies nooit heeft aangegeven waardoor dit niet meer dan een blote bewering is. Bovendien verklaarde verzoeker dat dit paspoort verlengd was en hij zorgvuldig was met zijn identiteitsdocumenten (zie noties persoonlijk gehoor, p. 4: *“Voor mijn veiligheid, ik had kopie van IDK en eerste pagina van paspoort. Normaal van alle documenten neem ik een kopie voor m'n veiligheid”*). Verzoeker is ook naar eigen zeggen een succesvolle zakenman.

Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker zijn identiteit, nationaliteit en zijn commerciële activiteiten alsook de datum van zijn vertrek uit Sri Lanka niet kan aantonen. De Raad benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de verzoeker om internationale bescherming die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van het relaas en dat er in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot een beslissing die krachtens de artikelen 57/6 tot en met 57/6/3 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Uit deze vaststellingen kan terecht worden afgeleid dat verzoeker bewust zijn paspoort niet neerlegt. Duidelijkheid omtrent de reisweg en de eventueel gebruikte documenten is echter primordiaal voor een correct onderzoek naar de gegronde vrees. Het internationale paspoort is, indien een verzoeker om internationale bescherming de waarheid omtrent zijn vluchtrelaas en vlucht spreekt, een doorslaggevend element waarmee deze zijn verklaringen kan aantonen en zodoende ook dat zijn asielrelaas op dit punt objectief gegronde is. Door opzettelijk dit document achter te houden voor de asielinstanties en daarenboven een fictieve reisweg en mogelijk fictieve reisdatum op te geven aan de *protection officer* ondergraft verzoeker volledig zijn algemene geloofwaardigheid. Dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet verborgen heeft gehouden tweemaal naar India te zijn gereisd in 2014, doet hieraan geen afbreuk. De loutere vaststelling dat verzoeker op 9 januari 2019 in de luchthaven van Zaventem vanuit Accra (de hoofdstad van Ghana) met vlucht SN278 is aangekomen evenmin. Deze elementen zeggen immers niets over zijn werkelijk moment van vertrek uit Sri Lanka en neemt niet weg dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over zijn reisweg. Dit dient bovendien samengelezen te worden met wat onder nog gesteld wordt over verzoekers kennis van Sri Lanka, de LTTE en zijn broer. De commissaris-generaal uit dan ook terecht het vermoeden dat verzoeker op een andere manier, een ander moment, via een andere weg en wellicht met andere documenten heeft gereisd dan verzoeker wil doen uitschijnen.

2.4.6. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geloofwaardigheid compleet ondermijnd wordt door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen zijn relaas.

Vooreerst wordt gewezen op een opvallende discrepantie tussen zijn verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo heeft verzoeker ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken als reden waarom hij Sri Lanka zou hebben verlaten, enkel verwezen naar zijn broer, diens rol bij de LTTE en de problemen die hieruit voortvloeiden. Op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde verzoeker dat hij problemen had met zijn "*business*", hij in een conflict heeft gelegen met zijn vennoot, deze banden had met de EPDP en verzoeker ook met hen problemen kende. Pas daarna verwees verzoeker naar de rol van zijn broer bij de LTTE.

Het hoeft geen betoog dat met het louter tegenspreken van de gedane vaststellingen, verzoeker geen concrete elementen noch dwingende argumenten bijbrengt die de pertinente discrepantie weerleggen of ontkrachten. Voorhouden dat er geen tegenstelling is door zijn verhaal bij het Commissariaat-generaal omgekeerd chronologisch te vertellen, kan moeilijk ernstig worden genomen daar verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken helemaal niets verteld heeft over het conflict met zijn voormalige vennoot.

Verder stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker amper iets kon vertellen over de rol van zijn broer bij de LTTE en bleek zijn kennis over de LTTE in het algemeen vaag.

Verzoeker tracht zijn gebrekkige kennis en onwetendheden te vergoelijken door te wijzen op het geheimzinnig karakter van de Tamilstrijd, doch overtuigt in geen geval, nu geen geheimen worden gevraagd. Echter indien de betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE mede aan de grondslag zou liggen van zijn problemen, mag van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij toch enige noemenswaardigheden over de carrière van zijn broer bij de LTTE weet te melden. Dat verzoeker echter geen idee heeft wanneer exact zijn broer voor hen begon te werken, hij niet wist wanneer exact zijn broer lid werd, hij slechts vaag kon omschrijven waarom zijn broer lid werd, hij niet wist welke de officiële functie of titel van zijn broer was, hij geen idee had binnen welk onderdeel van de 'Intelligence Division' zijn broer fungeerde, hij bij uitbreiding eigenlijk geen dergelijke subdivisies kende, hij niet precies te weten wie de overste van zijn broer was, hij niet wist welke zijn Tamilnummer was, hij geen idee had waar zijn broer zijn training had gekregen, en hij niet wist aan welke slagen zijn broer had deelgenomen, overtuigt niet en ondermijnt de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde problemen. We integendeel, verzoeker toont een duidelijk desinteresse in de beweerde activiteiten van zijn broer waardoor de waarachtigheid ervan geheel ondergraven wordt.

Verzoeker biedt met zijn betoog overigens evenmin een verklaring voor zijn gebrekkig kennis over de LTTE in het algemeen.

Zo luidt de bestreden beslissing dienaangaande als volgt: "Zo wist u niet waarvoor de letters LTTE eigenlijk zouden staan. Wist u u niet wanneer exact de LTTE werd opgericht: "83 of 85" en wist u uitzonderlijk weinig te vertellen over de gewapende strijd in Sri Lanka. U beweerde foutief dat "de oorlog altijd duurde, er geen rust of pauze was", maar stelde dan wel dat er in 2002 een vredesakkoord gold. Of er nadien tussen 2002 en 2006 eigenlijk nog gevochten werd wist u niet en u gepolst naar meer informatie over de strijd antwoordde u enkel: "Ik zat er nooit tussenin". Zo ook wanneer de oorlog in Sri Lanka eindigde wist u niet beter te plaatsen dan: "2009 eindigde het, ik denk april of mei". Dat u dergelijke belangrijke informatie en/of data niet spontaan zou kennen is niet ernstig en is een indicatie dat u destijds niet in Sri Lanka zou hebben verbleven. Wat er ook van zij, u stelde dat uw broer na afloop in een detentiekamp zou verblijven, maar wist slechts één van de drie kampen in de buurt te benoemen. Wie de leider van zijn kamp was wist u niet en wanneer hij werd vrijgelaten wist u niet beter te plaatsen dan "Ik denk 2011". Op de vraag waarom zij eigenlijk zomaar een langdurig dienend LTTE-lid zouden vrijlaten antwoordde u bovendien nogal weinig afdoend dat "Hij werd vrijgelaten met de gedachte dat hij enkel had gewerkt voor de LTTE". Waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat men hem vrijliet omdat hij gehuwd was, is niet duidelijk. In ieder geval, u beweerde dat hij nadien opnieuw zou worden vastgezet door de overheid, maar ook hier kon u dit niet beter plaatsen dan "November 2014". U bovendien gevraagd door wie hij werd gearresteerd antwoordde u: "CID. Leger. CID" en u dan uiteindelijk gevraagd of dat één en hetzelfde is antwoordde u nogal opmerkelijk "De legerdivisie CID". U de kans geboden dit uit te klaren herhaalde u "Ze zeggen leger CID in het algemeen" en erop gewezen dat dit eigenlijk twee aparte entiteiten zijn stelde u enkel "We noemden ze leger CID", hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Wat er ook van zij, u gepolst wat men verwachtte van uw broer antwoordde u dat men wist dat hij een LTTE'er was en men hem chanteerde. Doch waarom men uw broer in 2011 zomaar zou vrijlaten om later in 2014 om dezelfde reden opnieuw op te sluiten, leek ook u niet te kunnen verklaren (CGVS, p. 10-15)."

Opnieuw kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers bekendheid met Sri Lanka dermate gebrekkig is dat hij evenmin aantoonbaar er verbleven te hebben. Verzoeker kan mogelijk van Sri Lanka zijn maar uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij er tijdens de oorlog/het einde van de oorlog en na de oorlog heeft verbleven. De Raad benadrukt dat van een succesvol zakenman minstens kan verwacht worden dat hij zijn eigen zakelijke activiteiten kan situeren binnen de context van zijn beweerde directe omgeving. Dit is niet het geval.

Tevens kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar deze oordeelt dat de voorgehouden problemen van verzoeker omwille van het lidmaatschap van zijn broer bij de LTTE evenmin overtuigend zijn: "Zo werd u gevraagd wanneer uw problemen startten, maar kon u deze niet beter plaatsen dan "2006-2007", hetgeen een eerder ruime schatting is. U stelde verder dat uw vennoot banden had met de EPDP en u dan ook gevraagd waarvoor EPDP zou staan, moest u het antwoord schuldig blijven, daar u enkel de Tamilversie hiervan kende. U bovendien gevraagd wie de mensen van de EPDP waren die langskwamen antwoordde u nogal summier "Kandan", maar slaagde u er verder niet in ook nog maar één persoon bij naam te noemen. Evenmin wist u ook nog maar één iets noemenswaardigs over deze Kandan te vertellen. U stelde verder hen 3 lekhs te hebben betaald in de hoop dat zij u zouden gerust laten, doch u erop gewezen dat u dit ten aanzien van de DVZ leek te zijn vergeten, antwoordde u opnieuw nogal weinig overtuigend dat "dat probleem gebeurde in Jaffna". In ieder geval, u meldde nadien richting Kilinochchi te zijn verhuisd en beweerde ook daar te worden lastiggevalen, al bleek ook dit weinig aannemelijk. Zo vertelde u opnieuw te worden afgeperst, doch u gepolst wanneer dit was kon u dit niet beter plaatsen dan "2017. November". Wanneer exact, wist u niet. U meende dat men nadien nogmaals geld zou komen vragen, maar slaagde er ook hier niet in dit beter te plaatsen dan "Januari 2018". Hoe dan ook, u zou verder beweren dat men op 20 februari 2018 naar uw huis kwam, doch waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat dit in januari plaatsvond is niet duidelijk. U hierop gewezen, ontweek u echter de vraag en stelde u enkel dat "de bestelwagen op 21 februari kwam", hetgeen niet overtuigt. In ieder geval, wie langskwam kon u niet beter omschrijven dan "het leger", maar wie ze waren wist u niet (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5 & CGVS, p. 16-20). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid compleet. Bovendien is het bijzonder opvallend dat ofschoon u beweerde dat de problemen reeds even zouden duren, u alsnog ettelijke jaren zou wachten alvorens Sri Lanka te laten. Dat u overigens nooit hulp zou hebben gezocht, doch meteen de drastische beslissing zou nemen uw land te verlaten, doet vermoeden dat er andere motieven aan de grond van uw vertrek zouden liggen. Dient nog te worden toegevoegd dat u eigenlijk geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw eigen problemen, die van uw broer of diens lidmaatschap van de LTTE, waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering."

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift op dat het niet redelijk is te verwachten dat de politie en het leger een ontvangstbewijs voor het omkoopgeld aan hem zouden geven, doch nergens in de bestreden beslissing wordt verzoeker verweten dat hij geen “*ontvangstbewijs voor het omkoopgeld*” heeft voorgelegd. Wel wordt opgemerkt dat verzoeker *geen enkel stuk* neerlegde ter staving van zijn eigen problemen, die van zijn broer of diens lidmaatschap van de LTTE. Ook wordt vastgesteld dat verzoeker vage en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd omtrent de door hem beweerde problemen, motieven welke overigens nergens worden betwist laat staan ontkracht. De Raad kan slechts beamen dat verzoeker niet aantoonde dat hij in Sri Lanka werd afgeperst of bedreigd.

2.4.7. In het verzoekschrift haalt verzoeker het rapporten “*Freedom in the World – Sri Lanka*” van 5 april 2018 aan. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Dit wordt bevestigd door de in het administratief dossier vervatte informatie waaruit blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien verzoekers beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld, is aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor verzoeker.

2.4.8. De bij het verzoekschrift gevoegde UNHCR aanwezigheidskaart, duidt enkel aan waar UNHCR in 2012-2013 in Sri Lanka gevestigd was wat geen uitstaans heeft met verzoekers vluchtrelaas.

2.4.9. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Marokko.

2.4.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. De schending van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie kan niet dienstig worden aangevoerd (RvS 12 maart 2008, nr.180 930). De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat ter zake immers niet toe tot een beoordeling over te gaan.

2.5.2. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5.4. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK